

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοία χθονὸς	998
τεθνηκότ' οὐπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλὸν	1002
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·	999
[στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει, ἱερῶν πατρῶων ὄσιος ὦν μομφῆς ἄτερ].	1000
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·	1003
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν	

λείαν, ἀναλαβοῦσαν τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνακτος Ἐτεοκλέους, ὡσπερ καὶ ἡ πρὸ τῆς τῶν τετρακοσίων πολιτείας καταστᾶσα ἀρχὴ τῶν δέκα ὠνομάζετο κατὰ τὸν Λυσίαν (12, 65) πρόβουλοι. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐν Ἴσθμῷ συνέδριον, τὸ βουλευόμενον ὑπὲρ σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ ἀποκρούσεως τοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην μέλλοντος νὰ διαβῆ Πέρσου, ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (7, 72) πρόβουλοι, ἔτι δὲ καὶ οἱ δέκα ἀντιπρόσωποι τῶν Ἰώνων ἐν τῷ Πανιώνῳ (Ἡροδ. 6, 7) εἶχον τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν. Οἱ πρόβουλοι οὗτοι φαίνονται διάφοροι τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς πόλεσι προβούλων τῆς βουλῆς, τῶν ἐκφερόντων τὰ ἑαυτῶν προβουλεύματα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου πρὸς ἐπιψήφισιν.

998 κέ. Ἐτεοκλέα μὲν τόνδε, ὁ κῆρυξ δείκνυσι τῇ χειρὶ τὸν νεκρὸν. — ἐπ' εὐνοία χθονός, ἐν εὐνοία πρὸς τὴν πατρίδα, εὖνουν ὄντα χθονί, ὡς Σοφ. Οἰδ. ἐ. Κ. 1554 ἐπ' εὐπραξία (= εὐπραγοῦντες) μέμνησθέμου θανόντος αἰεὶ, Εὐρ. Ἰφ. τ. ἐ. Τ. 1490 ἴτ' ἐπ' εὐτυχία τῆς σφζομένης μοίρας εὐδαίμονες ὄντες, Ἡρακλ. 348 αἴλιον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ. — Ἐν τῷ: οὐπερ . . . καλὸν (νεωτερικώτερον «ἐν τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς») ὑπομιμνήσκει ὁ Σχολ. Ὀμ. Ἰλ. 12, 243 εἰς οἰωνός ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. — Πρὸς

δὲ τὴν ἔννοιαν πρβ. Σοφ. Ἄντ. 194 Ἐτεοκλέα μὲν, ὅς πόλεως ὑπερμαχῶν ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, τάφω τε κρύψαι κτέ.

1000 κέ. στέγων, Σχολ. «εἴργων», πρβ. σημ. εἰς 202. — ἱερῶν πατρῶων (γεν. ἀναφορική) ὄσιος ὦν ἦτοι ὡς πρὸς τὰ πατρῶα ἱερά ὦν ἀγνός, οὐχὶ δὲ ὡσπερ ὁ Πολυνείκης (1008 κέ.) ἐναγῆς καὶ ἀτιμαστῆρ τῶν πατρῶων θεῶν. Ἡ ῥῆσις εἶναι ἀσαφής, τὸ δὲ θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει καὶ διεστραμμένον καὶ ἀπροσδιόνυσον, καὶ τούτων ἔνεκα ὑποληπτέον ὡς νόθους τοὺς δύο στίχους, ἄλλως τε καὶ ὄντας περιττοὺς μετὰ τὰ ἐπ' εὐνοία χθονός τεθνηκότα κτέ. Πρβ. Κριτ. ἐπισημ.

1003. ἐπέσταλται, ἐντέταλται, παρήγγελται, προσυπακουστέον καὶ ἐν τῷ ἐχομένῳ στίχῳ.

1004. Πρβ. Σοφ. Ἄντιγ. 198 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω, ὅς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς, φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατ' ἄκρας . . . τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφω μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα, ἔαν δ' ἄθραπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθὲν τ' ἰδεῖν, Εὐρ. Φοιν. 1628 τόνδε δ' ὅς Πέρσων πόλιν πατρίδα σὺν ἄλλοις ἤλθε, Πολυνείκους νέκυν ἐκβάλετ' ἄθραπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός.